

4.1 පුද්ගල ජීවිතය හා සමාජ පසුබිම

පුද්ගලයා සමාජයේ නිරමාණයකි. සමාජයේ සන්ත්වයෙකු නිසා සමාජ සම්බන්ධතා ගොඩ තැගෙයි. ඒ අනුව ඔහු පවත්නා සමාජ සංස්කෘතිය අනුව සමාජානුයෝගනයට ලක්වෙයි. මානව පරිණාමයේ ආදිතම යුගයේ සිට ම පුද්ගල ජීවිතය සමාජ ජීවිතයට කේන්ද්‍රිය ලෙස ඒකාබද්ධව පවතින්නේ භූදකලාව ජ්වත් වීමට නොහැකි නිසා ය. මිනිසා සාමූහික සන්ත්වයෙකු වශයෙන් සමාජයට අනුවර්තනය වීම සහඟ ලැදියාව අනුව සිදුවන බැවින් අන්තර් පුද්ගල සම්බන්ධතා ගොඩනගා ගනී. සමාජ විද්‍යාව මෙන් ම සමාජ මානව විද්‍යාව ද පුද්ගලයා හා සමාජය හඳාරණ අතර එමගින් මානව සමාජ සංස්කෘතික සම්බන්ධතා ගැන විමර්ශනයට ලක්කරයි.

මිනිසා ප්‍රාථමික යුගයේ සිට සමුහ ලෙස රාජීඩුත වූයේ තම මූලික අවශ්‍යතා වන ආහාර පාන සපයා ගැනීම හා ආරක්ෂාව තහවුරු කර ගැනීමට ය. මෙසේ බොහෝ කාලයක් ජ්වත් වූ පුද්ගල එකතුව ‘සමාජය’ යනුවෙන් රැල් ලින්වන් නම් සමාජ මානව විද්‍යාඥයා ප්‍රකාශ කරයි.

බුදුරජාණන් වහන්සේ සංයුත්ත නිකායේ, ඉන්දියා සූත්‍රයේදී පැහැදිලි කරන්නේ මව කුසේදී දරුවා කළලයේ සිට මවගෙන් කායිකව හා මානසිකව පෝෂණය ලබන බවය.

**යක්ෂ්වසස තුනුවත් මාතා අනන් පාණ්ච
හොජන් , තෙනසො තත්ත්‍යාපෙනත්
'මාතු කුවිෂ්ගතො නරෝ'**

බටහිර මතෝ විද්‍යාවේ පියා ලෙස සැලකෙන සිග්මන්ඩ් රොයිඩ්ගේ මතෝ විශ්ලේෂණවාදය මගින් පෙන්වා දෙන්නේ පොරුෂත්වයේ වර්ධනය ජීව විද්‍යාත්මක මතෝමය හැඩැගැසීමක් ලෙස ය. එසේ ම කායික අවශ්‍යතා ද මානසික අවශ්‍යතා ද බොහෝ සේ පොරුෂ වර්ධනය කෙරෙහි බලපානු ලැබේ. මාගුව් මේ, රැක් බෙනඩික්ට් යන සමාජ මානව විද්‍යාඥවරියන්ගේ මතයට අනුව පුද්ගලයාගේ පොරුෂ වර්ධනයට සමාජය හා සංස්කෘතිය බොහෝ සේ බලපාන බව පෙන්වා දෙයි. ඔහු ජීවත් වන සමාජ පසුබිම අනුව විවිධ ගති ලක්ෂණ පෙන්නුම් කරන බව පෙනේ. උදාහරණ ලෙස ආක්‍රමණයීලින්වය හා සුපහන් ගති ගුණ දැක්විය හැකි ය. ඇරාජේෂ් , මූණ්ඩුගුමාර සහ අයිරිෂ් ගෝත්‍රික සමාජවල විවිධත්වය මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ මව කිරී දීමේදී අනුගමනය කරන පිළිවෙත්වල වෙනස යි.

එසේ ම ඔහුම පුද්ගලයෙකුගේ තත්ත්වයට හිමි කාර්ය හාරයක් ද පැවරේයි. සමාජ සම්බන්ධතා ගොඩනැගෙන්නේ අන්තර් පුද්ගල ක්‍රියා මගිනි. විවිධ සමාජ වර්යා, සමාජ සම්බන්ධතා කාලානුරුපව සමාජ පරිණාමය සමඟ වෙනස් වෙයි. මෙහි දී සංස්කෘතිය මගින් සමාජ වර්යාවන් තිරුවවනය කරයි. උදාහරණ ලෙස ශ්‍රී ලංකා සමාජය විෂයාගමනය සමඟ ද, මහින්දාගමනය සමඟ ද, බටහිර ආක්‍රමණ සමඟ ද වෙනස් වූ බව දැක්විය හැකි ය. එක්තරා සමාජ ස්වරුපයක සිට තවත් කිසියම් ස්වරුපයක් දක්වා සමාජය ගමන් කිරීම සමාජ විපර්යාසය ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. මෙය ප්‍රාථමික වනවාරී යුගයේ සිට තුතන කාර්මික සමාජය දක්වා විකාශනය වූ බව සඳහන් කළ හැකි ය. උදාහරණ ලෙස ක්‍රි:ව: 1760 - 1830 දක්වා යුරෝපයේ සිදු වූ එළිඛිඛික සමාජ විෂ්ලේෂණ දැක්විය හැකි ය. කෘෂිකාර්මික යුගයෙන් කාර්මික යුගය දක්වා ගෙන ගොස් එය නව යටත් විෂ්ලේෂණයන් සමඟ විශ්ව ගමමාන සංකල්පය දක්වා මේ වන විට වර්ධනය වී තිබේ. ක්‍රි:ව: 1505 පෘතුගිසි ආක්‍රමණය ශ්‍රී ලංකීය සමාජ පසු බිම වෙනස් කළේ ය. උදාහරණ ලෙස බොද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් ආගම ඇදහිම නීතියෙන් තහනම් කොට කතොලික ආගම් පැතිරවීමත්, ක්‍රි:ව: 1656 ලන්දේසින් විසින් කොට්ටෙ රාජධානිය බිඳ දමා ක්‍රි:ව: 1796 දක්වා අඛණ්ඩව තම දේශපාලන බලය තබා ගනිමන් මිශනාරී පාසැල් අධ්‍යාපනය ව්‍යාප්ත කිරීමත් ඔවුන්ගේ ආභාර හා නම් ගම හඳුන්වා දීමත් දැක්විය හැකි ය.

ඉංග්‍රීසින් මෙරටට පැමිණියේ 1796 දී ය. එසේ පැමිණ 1802 දක්වා මුහුදුබඩ පුද්ගත්, 1815 දී මුළු දිවයින ම සම්පූර්ණයෙන් ම අල්ලා ගත්තේ ය. ර්.අං.උ.ලිචි නම් සමාජ මානව විද්‍යාඥයා පවසන්නේ කුලය මත පදනම් වූ රාජකාරී ක්‍රමය සමාජයට සේවයක් වූ බවයි. ඉංග්‍රීසින් විසින් වැඩවසම් රජකාරී ක්‍රමය අහෝසි කරන ලදී. විධිමත් පාලනයක් ගෙන යාම සඳහා ආණ්ඩුකාරවරු, දිසාපතිවරු, උප දිසාපතිවරු සහ ආරච්චිලා පත් කරන ලදී.

වර්තමාන ශ්‍රී ලංකාවේ ගම්මාන 26,000 ක් පමණ තිබේ. ඔවුන් වැඩපිරිසකගේ ජ්වනේපාය වශයෙන් කෘෂිකර්මාන්තය සහ දිවර කර්මාන්තාදිය ජ්වන මාරුගය කර ගෙන යති. ලංකාවේ සමාද්ධි ලාභීන් ලක්ෂ දහසය ක් සිටිති. දැඩි පවුල් වල අය මත් වතුර හා දුම්පානයට බහුල වශයෙන් ගොදුරු වී සිටිති. පිරිමින්ගේ ආයු කාලය අවුරුදු හැත්තැද දෙකක් ද, ස්ත්‍රීන්ගේ ආයු කාලය අවුරුදු හැත්තැද පහක් ද පෙන්නුම් කරයි. අවුරුදු දහසයකට අඩු දරුවන් ඉලක්ක කර ගත් මත්ද්වා ජාවාරමක් ද ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී. බාල අපවාර ක්‍රියාවල වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන අතර මෙය පවුලේ සම්පතම යානීන්ගෙන් සිදුවීම සූලහ කරුණකි. මේ සඳහා අන්තර ජාලය, අසහා විඛියේ පරි, සංයුත්ත තැබී අලෙවිය මෙන් ම ලිංගිකත්වය ඉස්මතු කරන ඇශ්‍රුම් පැලදුම් හාවිතය ද බලපා ඇත. වැල්කොට් පාසන්ස් නම් සමාජ විද්‍යාඥයා පවසන්නේ "සාරධරමවල බලපැම තුළින් සමාජය වෙනස් වන බවය" සමාජ විසංවිධානය ද සමාජ පර්යාය වෙනස් කර ඇත. සමාජ සම්බන්ධතා බිඳු වැටීම, මවිපියන් රැකියාවන් සඳහා විදේශගත වීම නිසා දරුවන් අනාරක්ෂිත වීම ර්ව හේතු වන බව පෙනේ.

1977 මෙරටට හඳුන්වා දුන් විවෘත ආර්ථිකයත්, අවුරුදු තිහක් පැවති අභ්‍යන්තර යුද ගැලුම් ද සමාජ සාරධරම බිඳු වැටීමට හේතු වූ බව උගතුන්ගේ මතයයි. ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවේ සමාජයට සාපේක්ෂව සංස්කෘතික අයයන් ද වෙනස් වීම සමාජය විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් හඳුනාගත හැකි ය.

క్రియాకారకత 4.1.1

01. “ පුද්ගල ජීවිතය සමාජයට අනුව සකස් වේ ”
කෙටියෙන් හඳුන්වන්න.
 02. යහපත් සමාජ පසුබිමට හා ආයතනපත් සමාජ පසුබිමට
අදාළ වන කරුණු තුන බැඟින් ලියන්න.
 03. ගැමි සමාජයේ හා නාගරික සමාජයේ වෙනස වෙන්
වෙන් වරයෙන් දක්වන්න.
 04. කාලානුරූපව සමාජය වෙනස් වේ. මහින්දගමනය
මූල්කරගෙන පහදන්න.
 05. යුද ගැටුම් හේතුවෙන් (පුද්ගල) සමාජ ජීවිතය වෙනස්
වන ආයුරු කෙටියෙන් හඳුන්වන්න.

4.2 බහුවිධ සමාජ හා සමාජ සංකීරණතාව

බොහෝ සමාජයන්හි විවිධ ජාතීන් ජ්වත් වේ. ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළන් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බරගර සහ මැලේ යන ජාතීන් දැකිය හැකි ය. මේට අමතර ව ඉතා සූළු වශයෙන් වෙනත් ජාතීන් ද සිටිති. මෙම ජාතීන් තුළ ද විවිධ බෙදීම් දක්නට ලැබේ. දෙමළ ජාතිකයන් ගත් විට ඔවුන් අතර ඉතුදියානු දෙමළ සහ ලංකා දෙමළ වශයෙන් කොටස් දෙකක් ඇත. ඔවුන් ගේ භාෂාව තුළ ද විවිධත්වයක් ඇත. සිංහල, දෙමළ ඉංග්‍රීසි යන භාෂා ත්‍රිත්වය ශ්‍රී ලංකාව තුළ භාවිත කරයි.

එමෙන් ම එක් එක් ජාතීන්ගේ ආගම් තුළත් විවිධත්වයක් ඇත. සිංහලයින්ගෙන් බහුතරයක් පෙරවාදී බුදුධහමත්, දෙමළ ජනතාවගෙන් බහුතරයක් හින්දු ආගමත්, ඔවුන් අතුරින් කොටසක් කිතු දහමත්, මූස්ලිම් ජනතාව ඉස්ලාම් ආගමත් අදහති. මේ අනුව අපට පැහැදිලි වන්නේ එකම රටක් තුළ විවිධ ජාතීන් ජ්වත් වෙන අතර ඔවුන්ට ම ආච්චීක භාෂාවන් හා ආගම් ක්‍රියාත්මක වන බවයි. තව ද පොදුවේ ශ්‍රී ලංකිකයන් ලෙස මොවුන් හඳුන්වන අතර ශ්‍රී ලංකික සංස්කෘතියක් පිළිබඳව ද අප කතා කරයි. නමුත් එක රටක් තුළ එක් එක් ජනකොටස් වලට ආච්චීක සංස්කෘතින් ද ගොඩනගා ගෙන තව දුරටත් පවත්වා ගෙන යයි. ඒ අනුව ඇඹුම් පැලැඹුම් සිරිත් විරිත්, ආචාර ධර්ම, ප්‍රතිමාන, ඇගයීම් සහ සාරධර්ම යනාදියේ විවිධත්වයක් දැකිය හැකි ය. මෙම විවිධත්වය නිසා සමාජය තුළ සංකීර්ණ බවක් නිර්මාණය වී ඇත. අපි මෙවැනි සමාජයක් බහුවිධ සමාජයක් ලෙස නම් කරමු.

බහුවිධ සමාජයක ඇති වැදගත් ලක්ෂණයක් නම් තම ජන කොට්ඨාසයට ආච්චීක ලක්ෂණ පවත්වා ගනීමින් සමස්ත සමාජය සමග එකට ජ්වත් වීම ය. මෙය එතරම් ම පහසු කාර්යයක් නොවේ. විවිධ ගැටලු පැන තැගින අවස්ථාවන් ඇත. එක් එක් ජන කොට්ඨාසයන් තමන්ට ආච්චීක සංස්කෘතියක් තුළ තම ජ්වත් රටාව පවත්වා ගෙන යයි. ඒ අනුව භාෂාව ඇඹුම් පැලැඹුම්, සිරිත් විරිත්, සාරධර්ම, ප්‍රතිමාන, ඇගයීම් යනාදිය කෙරෙහි උනන්දු වේ. ජන කොට්ඨාසයන් කොට්ඨාසයට මෙවැනි වෙනස් ලක්ෂණ දක්නට ලැබේ. උදාහරණ ලෙස උඩරට සමාජයේ කාන්තාවන් බෝරිවිචි හැටිව හා ඔසරිය අදින අතර බොහෝ මූස්ලිම් කාන්තාවන් ගැරිය සම්පූර්ණයෙන් වැහෙන ඇඹුමක් ඇද මූහුණ ද ආචාරය කරයි. ඔවුන්ගේ ආගමික ඇදහීම් ද විවිධ වේ. සිංහල බොඳයෝ පෝය ද්වසට පන්සල් ගොස් ආගමික වතාවත්වල යෙදෙති. මූස්ලිම් ජනතාව ද්වසකට පස් වතාවක් අල්ලා දෙවියන් වදියි. දෙමළ ජනතාව කෝවිල්වලට ගොස් පුරා පැවැත්වීම සිදු කරයි. ආගමික උත්සවවලදී ඇගේ කටු ගසා ගැනීම තුළින් දෙවියන්ට ඇති හක්තිය ප්‍රදරුණනය කරයි. කතෝලිකයන් පල්ලිවල දී දෙවියන් වහන්සේ වෙනුවෙන් යාජා කරයි. මේ ආකාරයට විවිධ ජන කොටස් තම තමන්ගේ ආගම අදහයි. මෙයින් කිසියම් විමුක්තියක් ද බලාපොරොත්තු වේ. මෙවා බහුවිධ සමාජයක දැකිය හැකි ලක්ෂණයන් වේ.

ප්‍රධාන සමාජයෙන් පුදකලාව සිටින වැදි ජනතාව හා අහිකුණීයක ජනතාව ද ඔවුන්ට ආවේණික සංස්කෘතීන් පවත්වා ගෙන යයි. වැදි ජනතාවගේ පුරුෂ පක්ෂය උඩුකය නිරාවරණය කර සිටීම හා පොරේ කෙටිය රැගෙන යාම ඔවුන්ගේ අනනුතාවයි. එමෙන් ම අහිකුණීයිකයින් රටපුරා තැනින් තැන සංවාරය කරමින් ඔවුන්ගේ දිවි පවත්වා ගනී. තෙලිගු හාඡාව අහිකුණීයික ජනතාවගේ හාඡාව වේ. බහුතර සිංහල ජනතාවගේ හාඡාව සිංහල වන අතර දෙමළ හා මූස්ලීම් ජනතාව දෙමළ හාඡාව හාවිත කරයි. නාගරික සමාජයේ ඇතැම් පිරිස් ඉංග්‍රීසි හාඡාව ද හාවිත කරති. එක් එක් ජාතින් තමන්ගේ හාඡාවට අමතර ව අනෙකුත් හාඡාවන් ඉගෙන ගැනීමට ද උනන්දු වේ. උදාහරණ ලෙස දෙමළ හා මූස්ලීම් ජනතාව සිංහල හාඡාව ඉගෙන ගනී. ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර කටයුතුවලට හා අනෙකුත් සේවාවන්වලට සිංහල හාඡාව අවශ්‍ය වේ. සිංහල ජනතාව සමඟ නොදින් සම්බන්ධතා ගොඩ නගා ගැනීමට මෙය හේතු වේ.

සමාජ බහුවිධතාව ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් නොව ලෝකයට ම පොදු තත්ත්වයකි. ඩුගෝලිය වශයෙන් ලෝකය තුළ විවිධත්වයක් ඇත. මෙම විවිධත්වයට ගැලපෙන ආකාරයට මිනිසුන්ගේ ස්වභාවය හා ජීවන රටාවන් ආදිය සකස් වී ඇත. තවමත් ලෝකයේ නොදියුණු ගෝනික ජන කොටස් සිටී. සමහරු වනගතව වාසය කරති. ඇමසන්, කොංගෝරු වැනි වනාන්තරවල මෙවැනි ගෝනික ජන කොටස් තවමත් ජීවත් වෙති. ඔවුන්ට පුරුෂුරුදු ජීවන රටාවක් ඇත. විශේෂයෙන් දඩියම ප්‍රධාන ජීවන මාර්ගය බවට පත්වී ඇත. ආසියානු රටවල ජීවත්වෙන ගෝනික ජනතාව එම ප්‍රදේශවල පරිසරය හා දේශගුණීක තත්ත්වය මත කෘෂිකාර්මික ජීවන රටාවකට පුරුෂී ඇත. දුපත් වාසී ජනතාව දිවර කටයුතුවලට යොමු වී ඇත. මේ ආකාරයට ලෝකය පුරා විසිනි සිටින ජනතාව තුළ හාඡාව, ජීවන රටාව, සංස්කෘතිය යනාදී සාධකයන්හි විවිධත්වයක් දක්නට ලැබේ.

වර්තමාන ලෝකයේ රටවල් ආර්ථික හැකියාවන් අනුව වර්ග කර ඇත. ඉහළ ආදායම් ඇති රටවල් දියුණු රටවල් ලෙසත් මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ආදායම් ඇති රටවල් සංවර්ධනය වෙමින් පවත්නා රටවල් ලෙසත් හඳුන්වා දී ඇත. ඇතැම් රටවල් පහළ ආදායම් ලබන රටවල් ලෙසද නම් කර ඇත. මෙලෙස රටවල් වර්ග කිරීම සඳහා ආදායම් තත්ත්වයට අමතර ව සාක්ෂරතාව, ආයු අපේක්ෂාව, සෞඛ්‍ය තත්ත්වය වැනි දරුණක ද සැලකිල්ලට ගනු ලැබේ. එය ද සමාජ විවිධත්වය පෙන්වනු ලබන සාධකයකි. සමාජයක් තුළ විවිධ ආයතන

ඇත. උදාහරණ ලෙස පවුල තැමැති ආයතනය සමාජයක ඉතාම වැදගත් ම ආයතනය වේ. රට අමතර ව ආගමික ආයතන, අධ්‍යාපන ආයතන ද පොලිසිය, අධිකරණය සහ බන්ධනාගාරය වැනි නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන ද සමාජය තුළ දක්නට ලැබේ. මෙම සැම ආයතනයක් ම සමාජයට වැදගත් අන්තර් සම්බන්ධතාවයන් පවත්වා ගනී.

සමාජය සංකීරණ අන්තර් සම්බන්ධතා ජාලයකි. එක් එක් ආයතනය සිදු කරන කාර්ය කොටස් අතෙක් ආයතනය කෙරෙහි බලපායි. උදාහරණ ලෙස පවුල තැමැති ආයතනයෙන් හොඳ සමාජානුයෝජනයක් සිදු නොවුනහොත් නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතනවලට මැදිහත් වීමට සිදුවේ. බන්ධනාගාර ගතවන බොහෝ පිරිස් පවුල තැමැති ආයතනයෙන් නිසි සමාජානු යෝජනයක් සිදුනොවූ පිරිසකි. සමාජයේ පවත්නා ආයතනයන්හි ක්‍රියාකාරීත්වය මත අන්තර් සම්බන්ධතා සංකීරණතාවක් ගනී. ඒ අනුව සැම සමාජ ආයතනයක් ම සංකීරණ වූ කාර්ය කොටසක් ඉටු කරනු ලැබයි. එම සංකීරණත්වයෙන් මිදි පුදකලාව පැවතීමට කිසිම සමාජ ආයතනයකට හැකියාවක් තැත.

මිනිසුන් ඉහළ සිට පහළට කිසියම් අනුපිළිවෙළකට අනුව ගේණී ගත වී ඇත. එක් එක් කුලය අනුව ඇශ්‍රම් පැලැඳුම්, ආමන්ත්‍රණ කිරීම්, ගරු කිරීම්, නම්බුනාම ලබාදීම යනාදියේ විවිධත්වයක් දැකිය හැකි ය. දකුණු අසියාතික රටවල්වල මෙම තත්ත්වය වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබේ. කුල කුමය තිබෙන සමාජවල පවතින බෙදීම හා වාරිතු වාරිතු නිසා එහි කිසියම් සංකීරණ ස්වභාවයක් දක්නට ලැබේ.

බටහිර සමාජවල කුල කුමය අනුව මිනිසුන් බෙදා දක්වා තැති අතර මිනිසුන්ගේ සමාජ තත්ත්වය තීරණය කරන්නේ ඔවුන්ගේ ආර්ථික ගක්තිය අනුව ය. ඒ අනුව දනපති පන්තිය, මධ්‍යම පන්තිය, නිර්ධන පන්තිය ආදි වශයෙන් පන්තිවලට සමාජය වෙන් කර ඇත. ඉහළ පන්ති නීයෝජනය කරන දනපතියන්, දේශපාලයුදින්, ව්‍යාපාරිකයන්, වෛද්‍යවරුන් සහ ඉංජිනේරුවරුන් වැනි අය ඉහළ වැටුප් ලබන අතර සුබෝපහෝගි ජීවිත ගත

කරනි. එපමණක් නොව සමාජයේ සෙසු අයගේ ගෞරවයද ලබති. නමුත් පහත කමිකරු පන්තියට එවැනි ගෞරවයක් නොමැත.

කුල කුමය හා පන්ති කුමය යන අංග දෙකට ම අමතර ව ඇතැම් සමාජවල මිනිසුන්ගේ සමේ වර්ණය පදනම් කරගෙන මිනිසුන් උස් පහත වශයෙන් බෙදා දක්වා ඇත. ඒ අනුව කළ මිනිසුන්ට වඩා සුදු මිනිසුන් උසස් ය. එබැවින් සමාජයේ වැඩි වරප්‍රසාද සුදු මිනිසුන්ට හිමි වන බව දක්වන අදහස් ද පවතී. සුදු කළ හේදය හෙවත් වර්ණ හේදය යනුවෙන් එය දක්වා ඇත.

මේ ආකාරයට මිනිසුන් විවිධාකාරයෙන් ගේ ගත කිරීම නිසා සමාජය තුළ ද සංකීරණ ස්වභාවයක් ඇතිවේ. ඒ අනුව මිනැම සමාජයක මෙම සංකීරණත්වය යන්න පොදු යථාර්ථයක් බවට පත් වී ඇත.

ත්‍රියාකාරකම් 4.2.1

01. හාජාව අනුව ජන වර්ග නම් කරන්න.
02. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන ආගම් හතර නම් කරන්න.
03. සමාජ විවිධත්වය අවබෝධ කර ගැනීමට හාජා කිහිපයක් දැන සිටීම ප්‍රයෝගනවත් වේ. මෙම මතය සනාථ කිරීමට කරුණු දක්වන්න.
04. පුද්ගලයා හා සමාජය පිළිබඳ හැඳින්වීමක් කරන්න.

4.3 ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ විවිධත්වය

ශ්‍රී ලංකෝය සමාජය ඉහළ විවිධත්වයකින් යුත්ත වේ. මෙම විවිධත්වයට හේතු වී ඇති කරුණු අතර බහු වාර්ගික, බහු ආගමික සහ බහු සංස්කෘතික සමාජයක් වීම කැපී පෙනේ. ප්‍රධාන භාෂා වන්නේ සිංහල හා දෙමළ භාෂාවන් ය. ජාත්‍යන්තර භාෂාවක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ද අන්තර් සමාජ සම්බන්ධතා පවත්වති. මේ හැර රැකියාව, කුලය, ධනය සහ පළාත අනුව ද වෙනස්කම් දක්නට ලැබේ. මෙම විවිධ වෙනස්කම්වලට මූලික වශයෙන් සම්පත්ම රටවන ඉන්දියාවේ බලපෑම් ද, බහිර ආක්‍රමණයන් ද හේතු විය. පුරා විද්‍යාත්මක සාධක අනුව ලංකාව, වීනය සහ අරාබිය ආදි රටවල් සමඟ වෙළඳ සම්බන්ධතා ඇත අතිතයේ සිට පවත්වා තිබෙන බව තහවුරු වෙයි. භුගෝල විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයන්ට අනුව ඉන්දියාව හා ශ්‍රී ලංකාව අතර පාගමනින් යා හැකි නොගැනීම් මූහුදු තීරයක් තිබුණු බව පිළිගැනේ. මහා වංශයේ සඳහන් කරන පරිදි ආර්යයන් ලංකාවට පැමිණ දුනුරු ඔයේ සිට වළවේ ගෙ දක්වා ජනාචාස බිජි කර ගෙන ඇත.

මැත අතිතයේ දී ද සිංහල මිනිසුන් අතර උඩරට සහ පහතරට වශයෙන් සමාජ බෙදීමක් ද දැකිය හැකි ය. මේ තත්ත්වය ඇති වූයේ යටත් විෂ්ති සමයේ ය. ඔවුන්ගේ භාෂාව කුළ මෙම වෙනස්කම් කැපී පෙනේ. වවන උවිචාරණය, ඇඳුම් පැලදුම්, ආහාර පිසීම, සිරත් විරත්, යනාදියේ ද මෙම විවිධත්වය දැකිය හැකි ය. තවද නාගරික, ග්‍රාමීය, වතු, දීවර, යනාදි වශයෙන් ද මෙම සමාජ විශේදනයන් දක්නට ලැබේ.

ආගමික උත්සව හා ඒ ආශ්‍රිත වාරිතු එකිනෙක ජන වර්ගයට අනුව වෙනස් ය. බොද්ධයෙක් ආගමික වශයෙන් ඉතා වැදගත් ලෙස සලකන වෙසක්, පොෂොන් වැනි පොහොය දිනවල සිල් සමාදන් වීම, දන්සල් දීම, වෙසක් තොරණ ඉදිකිරීම, පහන් පුජා, භක්ති ගිත හා පහන් කුඩා සැදීම වැනි වැඩ සටහන් සිදු කරති. හින්දුන් ඔවුන්ගේ ආගමික වශයෙන් වැදගත් වන දිනයන්හි කොට්ඨාස පුද්‍ර පුද්‍ර පවත්වයි. ඉස්ලාම් භක්තිකයන් රාමසාන් කාලයේ දී දිවා ආහාර නොගෙන ආගමික කටයුතුවල යෙදේ. එමෙන් ම කතෝලික ආගමිකයන්

මුවුන්ගේ ආගමික වතාවත්වල නිරත වේ. මේ සියලු ම ආගමික වතාවත් ඒකාකාරී නොවේ. එකකට එකක් වෙනස් ය. මෙය සමාජ විවිධත්වයේ ලක්ෂණයකි.

සංස්කෘතික උත්සව ගැන සලකන විට සිංහලයන්ට උරුම වූ සිංහල අලුත් අවුරුදු උත්සවය, දෙමළ ජනතාවගේ තෙතිපොන්ගල් උත්සවය, මුස්ලිම් ජනතාවගේ රාමසාන් උත්සවය හා කතෝලික/කුස්තියානී ජනතාවගේ නත්තල් උත්සවය වැදගත් වේ. මේ නිසා උත්සව සමරත ආකාරය, උත්සවවලට සකස් කරන කැටිලි පෙවිලි යනාදිය තුළ ද විවිධත්වයක් ඇත. මෙම විවිධත්වය තුළ කිසියම් දුරකථ සම්ප බවක් ද දැකිය හැකි ය. උදහරණ ලෙස බොද්ධ ආගමික වතාවත්වලට හින්දුන් සහභාගීවීමත් හින්දු කෝවිල්වල පැවැත්වෙන ආගමික වතාවත්වලට බොද්ධයින් සහභාගී වීමත් දක්නට ලැබේ. එමෙන් ම දන්සල් දීම බොද්ධයින්ගේ වැඩ පිළිවෙළක් ලෙස පැවතුණ අතර මැත කාලයේ දී එයට අනෙකුත් ජාතීන්ගේ සහයෝගය ද ලැබේ ඇත. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ සමාජ සංකීරණත්වය ඕනෑම ම බහුවිධ සමාජයක දැකිය හැකි දෙයක් බවයි. නමුත් මෙම සංකීරණත්වය තුළ මුවනොවුන් එකට ජ්වත් වීම වැදගත් වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුකුම ව්‍යවස්ථාවේ සැම පුද්ගලයෙකුට ම තමන්ගේ ආගම, සංස්කෘතිය තමන්ගේ අනාන්‍යතාව පවත්වාගෙන යාමට අවශ්‍ය නීතිමය රක්වරණ සපයා ඇත. එමෙන් ම අනායන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට අනාන්‍යතාවන්ට ගරුකිරීම ද ආරක්ෂා කිරීම ද සහතික කර ඇත. එක් එක් ජන මොටස් මුවුන්ට ආවේණික වූ සමාජ සංස්කෘතික ලක්ෂණ පවත්වාගෙන යන ගමන් අනෙක් අයගේ සමාජ සංස්කෘතික ලක්ෂණවලට ගරුකිරීම තුළින් සමාජයේ ගැටුම් අවම කරගැනීමට පූර්වන. වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකා සමාජයට අවශ්‍ය වී ඇත්තේ සමාජ විවිධත්වය තුළ අනෙක්නා එකගතතාවයෙන් කටයුතු කිරීම ය.

ප්‍රාදේශීය වශයෙන් හාජාවේ විවිධත්වයක් දක්නට ලැබේ. උදහරණ ලෙස උඩරට, පහතරට, රුහුණු, රජරට ආදි වශයෙන් එම හාජාවේ විවිධත්වය කැඳී පෙනේ. එමෙන් ම එක් එක් වංත්තීන්ට අදාළව හාජා විෂමතාවන් ද භාෂුනාගත හැකි ය. උදාහරණ ලෙස කමත් හාජාව දැක්විය හැකි ය.

මංගල අවස්ථාවල කතෝලික හා හින්දු ජනතාව පල්ලියේ ද කොට්ඨාසීල් ද උත්සව පවත්වති. බොද්ධයින්ගෙන් අතලාස්සක් තුතනයේ විහාරස්ථානවල දී ද විවාහ වාරිතු පවත්වති. උචිරට විවාහ වාරිතුවල දී මූල් ඇශ්‍රුම ද, පහතරට විවාහ වාරිතුවල දී බටහිර ඇශ්‍රුම ද හාවිත කරති. අවමංගල අවස්ථාවල බොද්ධයින් සූදු ඇශ්‍රුමින් ද කතෝලිකයින් කළ ඇශ්‍රුමින්ද සැරසෙති.

එකම ආගමක් තුළ ද නිකාය වශයෙන්, පාර්ශව වශයෙන්, කුල වශයෙන් වෙනස්කම් දක්නට පූඩ්‍රවත. සියම් මහා නිකායේ පාර්ශව අතක් ඇත. අමරපුර නිකායේ කොටස් විසිදෙකක් පමණ ඇත. ශ්‍රී ලංකා රාමස්ක්‍රීඩා මහා නිකායේ පාර්ශව නොමැති අතර වන වාසී, ග්‍රාමවාසී හික්ෂානු වැඩ වෙසෙති.

හින්දු ආගමිකයින් බහුදේව වන්දනයේ යෙදේ. ඔවුන් වන්දනා කරන දෙවියන්ගෙන් කිහිප දෙනෙකු වන්නේ විෂ්ණු, මුරුගන්, ඕව, ගනේෂ්, කාලි යන දෙවියන් ය. ක්‍රිස්තියානි ආගමේ ද විවිධ කොටස් ඇත. ඇත්ත්ග්ලිකන් නිකාය, රෝමානු කතෝලික නිකාය ආදියද ඒ අතර වෙයි. ඉස්ලාම් ආගමේ සුන්නි මුස්ලිම්, ඡියා මුස්ලිම්වරුන් ලෙස බෙදීමක් ඇත. මෙම ප්‍රධාන ආගම් හතරට අයත් ආගමික උත්සව තිබේ. සියලු ජනවර්ග ආගමික උත්සව සාමූහිකව පවත්වති. උදහරණ ලෙස සිංහල සහ දෙමළ අවුරුදු උත්සවය, වෙසක් සහ පොෂෝන් උත්සවය, ඇසුල උත්සවය, හින්දුන්ගේ වේල් හෝල් උත්සවය, නත්තල් උත්සවය දැක්විය හැකි ය. සියලු ම ජනවර්ග ලංකාව පුරාම මිශ්‍රව්‍යවත් වෙති.

කිසිම ජනවර්ගයක් මානව කේන්ද්‍රණවාදය (Ethnocentrism) අනුව බැලීම හින්න රුවික සමාජයේ අපුරුවත්වය ගැන නොදුනුමක් බව කිව හැකි ය. සංස්කෘතික කම්පනයක් ඇති වූවත් කාලානුරුපව එය වටහා ගත යුතු වේ. මෙම විවිධතාවයේ වමත්කාරය ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නියෝජනය හා විශ්ව විද්‍යාලවල රාජ්‍ය අංශයේ හා පොදුගලික අංශයේ විවිධ ක්‍රිඩා ඉසවිවල නියෝජනය තුළින් පෙන්නුම් කරයි.

මෙය ජාතික සංඝිදියාව හා ආගමික සංඝිදියාව ඇති කිරීමට ද ඉමහත් රැකුලක් බව වාර්තමාන මාධ්‍ය හාවිතය මගින් සනාථ කරයි.

වර්තමාන ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ ජනවාරගික සංයුතිය හා ආගමික සංයුතිය 2012 ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන සංගණන වාර්තා අනුව මෙසේ ය.

ජාතින් අනුව

සිංහල	74.9%
ශ්‍රී ලංකා දෙමළ	11.2%
ඉන්දියානු දෙමළ	4.2%
ශ්‍රී ලංකා යෝතක	9.2%
බරගර	0.2%
මැලේ	0.2%
වෙනත්	0.1%

ආගම් අනුව ප්‍රතිශතය

බෞද්ධ	70.2%
ඉස්ලාම්	9.7%
හින්දු	12.6%
රෝමානු කතොලික	6.1 %
වෙනත් ක්‍රිස්තියානි	1.3%
වෙනත්	0.1%

මූලාශ්‍රය - ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව - 2012

මේ හැර සිංහල බෞද්ධ ප්‍රජාව සිංහල කතොලික, ද්‍රවිඩ හින්දු, ද්‍රවිඩ කතොලික, ද්‍රවිඩ බෞද්ධ ආගමික අනුගාමිකයේ වෙති. වැදි ප්‍රජාව ද, අහිකුණීයික ප්‍රජාව ද ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියේ වෙති. ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික ලැදියාවන් අනුව විවිධ උප සංස්කෘතින් දක්නට ප්‍රථමවන. මෙහි සංකීරණ ස්වභාවයක් දක්නට ලැබේ. මෙම විවිධත්වය ලාංකිය සමාජය අගය කරයි.

මෙය බොහෝ දුරට නිරැපණය වන්නේ සිංහල, දදමල, මූස්ලි මි
ජනතාවගේ ඇශ්‍රුම් පැලදුම් හා ආගමික උත්සවවලදී ය. ශ්‍රී ලංකාවේ
ආණ්ඩුකුම ව්‍යවස්ථාවෙන් ද ජාතීන් අතර අනන්‍යතාව සුරක්ෂිත කර ඇත.

ව්‍යාකාරකම 4.3.1

01. ශ්‍රී ලංකාවේ හාවිත වන ප්‍රධාන හාඡා තුන ලියන්න.
03. එකිනෙකා කරන රකියාවන් අනුව සමාජය විවිධත්වයට
බෙදු වෙන්කර ඇත. එයැනි විවිධ රකියා පහක්
ලියන්න.
04. ඒ ඒ ජාතීන්ට ආවේනික සංස්කෘතික උත්සව නම් කරන්න.
05. ශ්‍රී ලංකාවේ උරුවාදී බුදු දහම නිකාය වශයෙන් බෙදී
අැති ප්‍රධාන නිකාය තුන ලියන්න.

4.4 බුද්ධාභා සමාජ ජීවිතය

කිසියම් ජන සමාජයක සංස්කෘතියක් ගොඩනැගෙන්නේ එම සමාජය
සතු ව පවත්නා සමාජ සිරිත් විරිත්, කලාව, හාඡාව ආදී සියල්ල මූල්‍යෙකාට
සම්මත කර ගත් ජීවන රටාව අනුව ය. පාරමිපරිකව අත්හත් කොට
ගෙන ඇති එම සමාජය සතු සියලු වර්යාවන්හි එකතුව ද එම සමාජයේ

සංස්කෘතිය වශයෙන් සලකනු ලැබේ. සංස්කෘතිය වනාහි කිසියම් ජන සමාජයක අනතුෂතාව ප්‍රකට කෙරෙන මූලික සාධකය ලෙස දැක්වීය හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකා ජන සමාජය පෝෂණය වූයේ මිහිදු මාහිමියන්ගෙන් ලැබුණු රේරවාදී බුදුදහමේ ආභාසයෙනි. එම සමාජ දහම ලාංකෝය සමාජය වැළඳ ගැනීමෙන් බොද්ධ රාජ්‍යයක් ලෙස නැගී සිටියේ ය. අවිහිංසාව, සම්භිය, පරහිතකාමීත්වය, කෘතවේදීත්වය සහ මිත්ත්වය ආදිය සහ සිලය මුල් කර ගත් සංවර්ය තුළින් ආදී ලක්වැසියේ බුදු දහම වැළඳ ගැනීමත් සමග ආචාරයිලි ගෞරවාන්වීත ජන කොටසක් බවට පත්වුන. ඒ වන විට බුදු සමයෙන් ප්‍රභාවිත වූ සාහිත්‍ය කළාව, ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය, මූර්ති හා කුට්‍යම් ශිල්පය සමග පෙරදිග ප්‍රවලිතව පැවති විශිෂ්ට වාරි කරමාන්ත ශිල්පීය ක්‍රමයන් ද බුදු සමයන් සමග අපට ලැබුණු දායාදයන් ය.

සරුසාර පොලොවකින් යුත් ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු කර ගැනීම උදෙසා ජලය ඒකරාඹ කිරීමට වැව් තැනීම ආරම්භ කරන ලද්දේ බුදු සමයෙන් ශ්‍රී ලාංකිකයන් ප්‍රබුද්ධතාවට පත්වූ නිසා ය. දේවානම් පියතිස්ස රජතුමා බොද්ධයකු බවට පත්වීමත් සමග බොද්ධ රාජ්‍යය පාලනය ඇරුණි. බුදුදහම රාජ්‍ය ආගම බවට පත්වීය. පසු කලෙක රජ බෝසත් ගති ගුණ ඇත්තේකු විය. රට ආර්ථික වශයෙන් සමෘද්ධියට පත් කිරීමත්, ජනතාවගේ ආචාර ධර්ම සකස් කිරීමත් අරමුණු කර ගෙන වෙහෙර විහාර ඇරුණි. හික්ෂුන් වහන්සේගේ අනුශාසනා පරිදි ආගමික උත්සව පවත්වනු ලැබේ ය. විහාරස්ථාන සැම ගමකම ප්‍රරෝගාමී ස්ථානය වූ අතර ප්‍රධාන අනුශාසකයා වූයේ හික්ෂුන් වහන්සේ ය. ගමේ දරුවන්ට ශිල්ප ගාස්තු මෙන් ම හොඳ - නරක කියා දෙන ලද්දේ උත්වහන්සේ විසිනි. ගම වැසියේ සවසට විහාරයට ගොස් වන්දනාමාන කොට දහම් කරුණු දන කියා ගත්හ.

වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම, ආගත්තුක සත්කාරය, කාරුණික බව, සම්භි සම්පන්න බව නිරන්තරයෙන්ම දක්නට ලැබුණි. අස්වනු නෙලාගත් වැසියේ දන්දීම ආදී පිංකම් නොකඩා සිදු කළහ. නොඉදුල් ග්‍යායායේ අගු කොටස "අගහස්දානය" හෙවත් අලුත් සහල් මංගලා නමින් බුදුනට පිදුහ. කධීන පිංකම්, ඇසුල උත්සව, පොසොන් උත්සව වර්ෂයේ නියමිත කාලවලදී සිදු කළහ. තෙරුවන් මුල් කර ගෙන වන්දනා මාන කිරීම නිසා මුළු මහත් ජ්වන පරිසරය පුරාම බුදුදහම පැතිර ගියේ ය. රජතුමා බෝසත් වරිතය අනුගමනය කරන්නෙකු විය.

දසරාජ ධර්මය, සතර සංග්‍රහ වස්තු, සඡ්‍රී අපරිභානිය ධර්මය රාජ්‍ය පාලනයේ මූල ධර්ම ලෙස පිළිගැනීමට පාත්‍රවිය. සැම රජ කෙනෙක් විසින් ම දළදා වහන්සේ සේසතින් පුද්‍ර ලැබේය. බොඳේ රාජ්‍ය උරුමය බුදුරජන්ට පුද්‍ර ලැබේය.

වැව ජ්වනාලිය කර ගත් ගම්මාන රටපුරා බිහිවිය. වැව් තිස්දහසක් පමණ ද, ආල දොල නැටදහසක් පමණ ද ඉදි වූ අතර බොහෝ විට ගම හඳුන්වන ලද්දේ වැවේ නමින් ය. ඒ අනුව කලා වැව, තිසා වැව, මහිලා වැව, අලුත් වැව, නික වැව ආදි වශයෙන් බොහෝ ගම්මාන හඳුන්වා ඇත. වියලි පරිසරයක් ඇති රජරට සිසිලස ගෙන දුන්නේ මේ වාරි ශිෂ්ටාචාරය නිසා ය. සමතුලිත පරිසරය, ජ්වනිතකාමී සහ පරිසර හිතකාමී විය. වැවේ දියවර ඇල චේලී ඔස්සේ ගොස් කෙත්වතු සරුසාර කළේ ය. සතා සිව්පාවුන් පවා "කුරුලු පාඨව" නමින් නැදින්වෙන ලියද්දේ නිදහසේ ආහාර ගත්තේ ය.

අටලෝ දහමින් අකම්පිතවීම, සුවරිතය-දුෂ්චරිතය පිළිබඳ සංකල්ප ශ්‍රී ලාංකිය ජන වික්‍රේද්‍යාණය තුළ ස්ථාපිත විය. මේ සඳහා බොඳේ සාර ධර්ම විදහා දැක්වෙන තේමාවක් ඔස්සේ නිර්මාණය වූ සාහිත්‍ය කංතිවල විශිෂ්ටත්වය ද හේතු විය. ලෝ වැඩ සගරාව, කාචාගේබරය, සුභාෂිතය, පනස් ජාතකය, බුත් සරණ, අමාවතුර ඉන් කිහිපයකි. තිපිටක සාහිත්‍යයේ එන මංගල, පරාහව, වසල, සිගාලෝවාද, ව්‍යාග්‍රෑපජ්‍ර සුතු මෙන් ම විමාන වතුළු, පේත වතුළු, ධමම පදය වැනි පොත් පත් මගින් මානසික සංවර්ධනයට අවශ්‍ය සාරධර්ම පැහැදිලි කර ඇත.

ප්‍රධාන සමාජ පාලනය දේවධර්ම හෙවත් හිරි ඔත්තප්ප මගින් සිදුවිය. බොඳේ සමාජානුයෝග්‍යනය සාරධර්ම මත සිදුවිය. කුඩා කාලයේ සිටම සමාජයට අනුවර්තනය වූයේ බොඳේ පුරුෂාර්ථයන්ට අනුව ය. කරුණාව, සාමය, සතුට, කාර්යක්ෂමතාව, සහයෝගය, දෙරය, නිරවද්‍යතාව, මිත්‍රත්වය මානව වර්යාධර්ම අර්ථවත් කිරීමට හේතු විය. ගමේ සියලු දෙනාම සහයෝගයෙන් ඇල, දොල, ඒදිසු, ගෙවල් දොරවල් ඉදි කළහ. මෙම සුහදතාව, සන්තාෂ්ථීය තහවුරු වූයේ බුද්ධම හා හික්ෂන් වහන්සේ නිසා ය. ශ්‍රී ලංකාවට ආවේණික සරල අල්පේච්ඡ ජ්වන රටාව හා මිතුකිලි බව ඉහත සුසංයෝගයෙන් දායාද කළ විශිෂ්ට ප්‍රතිඵල වෙයි.

තංප්ණාව මූල් කොට ගත් ඇලීම හා ගැටීම නිසා ලොකික ආගාවන් හේ ඇලෙන මිනිසා කොතෙක් සම්පත් ලැබුණත් එයින් තාප්තිමත් නොවේ. ඔහු තව තවත් සම්පත් බොහෝ ප්‍රාථමික කරයි. පරලොව යන විට රැගෙන යන්නේ කුසල් අකුසල් දෙක පමණක් බව කරම සංකල්පය තුළින් පැහැදිලි කරයි. ඒ ඔස්සේ නිර්ලෝහිව ප්‍රණාස කටයුතු සඳහා දායක වීමට බුදුහම විසින් මිනිසා පොලඩ්වයි.

මීළගට අපගේ අවධානය යොමු කළ යුතුව ඇත්තේ බොද්ධ සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රයන් වෙතය. එය පුද්ගලයෙකුට බලපාන අයුරු මෙහිදී විමසා බැලිය යුතුව ඇත. එමගින් ජ්වායේ ඇති සමාජ විද්‍යාත්මක අයය ද වටහා ගැනීම වැදගත් වේ. බොද්ධයන්ගේ ප්‍රියතම බොද්ධ සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රයක් වන ජාතක පොත වනාහි මිනිස් වරිත පිළිබඳ සැබැඳු ජීවිත විවරණයන් ඇතුළත් ග්‍රන්ථයකි. බුද්ධිමත් පුද්ගලයෙක් තම රාජ්‍ය හා වැසියන් බෙරා ගන්නා ආකාරය උම්මගේ ජාතකයෙන් ද, දාන පාරමිතාව පිළිබඳව වෙස්සන්තර ජාතකයෙන් ද, ජේමය පිළිබඳ කුස ජාතකයෙන් ද පතිහක්තිය සම්බුලා ජාතකයෙන් ද විස්තර කරයි. ඉහත ජාතක කතාවලින් හමුවන සමාජ තියෝරිතයන් සක්ති වරිතයන් ලෙස ඉදිරිපත් වේ. එම සිතුම් පැතුම් හා වරිත ලක්ෂණ පොදු ජනතාවට බෙහෙවින් සම්ප වන බැවින් ලක්දීව ජන හදවත් හි එම වරිත රඳී සිටීම නිසා සමාජ සාරධිතම පෝෂණය කිරීමෙහි ලා ජාතක පොතින් එදා මෙදා තුර ලැබේ ඇති පිටුබලය ඉමහත් ය. සිත පිළිබඳ මනෝ විශ්ලේෂණයක් ජාතක පොතින් තෙවූවයි. බොද්ධ සමාජනුයෝගනය පිළිබඳව හා මානව පවුලේ කාර්යභාරය, තත්ත්වය හා භුමිකා නිරුපණය පිළිබඳව සිගාලෝවාද සූත්‍රයේ දැක්වයි. පවුල වැනි සමාජ සංස්ථාවල මූලික කාර්යභාරය වන්නේ පිරිපුන් පොරුෂ ගති ලක්ෂණ ඇති පුද්ගලයකු හැඩගැස්වීම ය. සිගාලෝවාද සූත්‍රයේ එම කාර්යන් වෙන් කොට දක්වා තිබේ. දරුවන්ගේ දෙම්විපියන්ගේ කාර්ය භාරය, ස්වාමියාගේ හා බිරිඳුගේ කාර්ය භාරය, ගුරු-යිහා කාර්ය භාරය, දූෂී දැස් කම්කරු ස්වාමි සේවක කාර්ය භාරය, ගිහි පැවිදී කාර්ය භාරය කෙබඳ විය යුතු දැ සි දක්වයි. අතිතයේ වඩාත් තාප්තිමත් ජන සමාජයක් පවත්වා ගෙන යාමට මෙම සමාජ දැරුණය හේතුවිය. දික්කසාදවීම්, මහඹුවයේ ගැටලු, අධ්‍යාපන ගැටලු, වැඩ වර්තන, සමාජ ප්‍රශ්න නොවුයේ බොද්ධ සමාජනුයෝගන කාර්යය සමාජ සංස්ථාවලින් නිසි පරිදි සිදුවීම නිසා ය.

බොඳ්දයෝ ඇසුරු කළ යුතු මිතුයන් හා මිතු ප්‍රතිරැජුපකයන් පිළිබඳ ව, සඳේගුණ හා අවගුණ ගැන අවබෝධය ආගමික ඉගැන්වීම තුළින් ලබා ගත්හ. පරාභව සූත්‍රයෙහි මිනිසුන් පිරිහෙන ආකාරය අලස බව, සූරා සෞඛ බව, සුදුව, ස්ත්‍රී ලෝලිත්වය පිළිබඳ ව මතාව විස්තර කරයි. මංගල සූත්‍රයේ කරුණු තිස් අටක් සාරධිරම පද්ධතියක් ලෙස දක්වා ඇත. එහි මවිඡය උපස්ථානය, අමුදරුවන්ට සංග්‍රහ කිරීම, නිවැරදි කරමාන්ත කිරීම, වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම, ලද දෙයින් සතුවු වීම, ඉවසීම සහ අනතිමානී බව යහපත් පුද්ගල වර්යා ධරුම බව විස්තර කර තිබේ.

මේ හැර මානව පවුලේ සමාජ සම්බන්ධතා කරණු පහක් වටා සකස් විණි. පවුලේ අය එකට ආහාර ගැනීම, එකම වේලාවක සාමුහිකව ආගම සිහි කිරීම, ජාතක පොත වැනි සමාජ ධරුම පිරි ගුන්ථයක් සාකච්ඡා කිරීම, මවිඡය දු දරුවන් සාමුහිකව කටයුතුවල යෙදීම, විරාගත වාරිතු වාරිතු ඉටු කිරීම යනාදියයි. කාම තෘෂ්ණාව පාලනය කිරීම සඳහාත්, ඒඩිස් වැනි සමාජ රෝග පාලනය කිරීම සඳහාත්, සමාජ විසංවිධාන අවස්ථා වළක්වාලීම සඳහාත් එක ස්ත්‍රී, එක පුරුෂ විවාහය අගය කළහ.

විරිදි හා සැමියා එකිනෙකා සරණ ගියහ. බොඳ්ද සරණ බන්ධනය මෙලොවට පමණක් නොව සංසාරය පුරාවට ම සම්බන්ධ වූවකි. දෙමෙනා කෙරෙහි ප්‍රසාදය, හික්මීම, සවන්දීම, පරිත්‍යාගයිලි වීම, සාමුහිකව සාකච්ඡා කිරීමෙන් තීරණ ගැනීම බොඳ්ද සමාජයේ දක්නට ලැබේ. එකට ආහාර අනුහාව කිරීම තරම වැදගත් අවස්ථාවක් තවත් නැත. වෙහෙස වී උපයා සපයාගත් ආහාර බෙදා හදා ගැනීම මින් අපේක්ෂිත ය. එය ලාංකිය බොඳ්ධයින්ගේ වාරිතුයකි. උදේ සවස මවිඡයන්ට වැදීම, රකියාවට යන ස්වාමියාට වැදීම, දරුවන්ට ආයිරවාද කිරීම ආදි සිරිත් තුළ ගැබී වූයේ අනෙක්නා ගොරවයයි. මෙසේ බුදුදහම හා හැඩ ගැසුණු පැරණි සමාජ ජීවිතය නිසා සමාජීය පරමාර්ථ ඉෂේධකර ගැනීමට හැකි විය. දානය, ප්‍රිය වචනය, අර්ථවර්යාව, සමානාත්මකාව, සමාජයක වැදගත් ගුණාංග වෙයි. ජීවිතයේ සැම අවස්ථාවක ම සඳාවාර ධරුම පුමුබ විය යුතු බව බුදුසමය සලකන්නේ එවායෙහි ඇති සමාජීය වැදගත්කම නිසා ය.

ක්‍රියාකාරකම් 4.4.1

01. බුදු දහමින් ලාංකික ජීවිත පෝෂණය වූ ආකාරය විස්තර කරන්න.
02. කෘෂි කර්මාන්තය කෙරෙහි බුදු දහම බලපෑ ආකාරය පහදන්න.
03. මහින්දුගමනය රාජ්‍යය පාලනය කෙරෙහි බලපෑ ආකාරය විස්තර කරන්න.
04. හික්ෂණේ වහන්සේ බොඳේ ජනතාවගේ මුරදේචතාව බවට පත් වූ ආකාරය පැහැදිලි කරන්න.
05. බොඳේ පොත පත තුළින් අල්ලේච්චිත ජීවිතය බොඳේයා සකසා ගත් අයුරු පහදන්න.